

Do Chorvatska jezdí mnoho Čechů každoročně trávit svoji letní dovolenou, nejen kvůli čistému moři a klidným plážím, ale také pro srdečné a vřelé chování zdejších lidí. Pejškaři měli ovšem druhý červnový víkend o důvod navíc, proč tuto zemi navštívit.

Od 8. do 10. června se v Záhřebu konala Evropská výstava psů všech plemen uznaných FCI.

Evropská výstava po jižanském způsobu

▲ Německá doga BIS Sun Della Bala Azzurra, maj. Sílvana Marcolína

▲ Skotští teriéři, druhý nejkrásnější pár Ramirez Euri-Escot a Kincseem Euri-Escot, maj. Michala Štětínová

tože mohli ve frontě snadněji manévrovat. Byl téměř zázrak, že nedošlo k žádné vážnější potyčce, mezi psy ani jejich majiteli. Kartu od turniketu, čili jakousi modernější náhradu vstupenky, bylo třeba mít u sebe kdykoliv jste si potřebovali třeba jen odskočit do auta. Parkoviště i hala vyhrazená pro kempování byly totiž na druhé straně vstupní haly (a turniketů), než všechny haly s výstavními kruhy. Člověk tak během dne nachodil pěkných pár kilometrů, především pokud si kartu zapomněl vzít s sebou a musel se pro ni vracet (což se během dopoledne stalo snad každému).

Luxusní kruhy

Po úspěšném překonání turniketové bariéry už mohl každý začít hledat svoji halu a svůj kruh. Katalogy se dostávaly až v kruhu, a tak jedinou nápovědou byl papír s nákresem rozmístění jednotlivých kruhů, který visel před vstupní halou – kdo neměl dobrou fotografickou paměť, musel hodně improvizovat.

Labradorský retrívr, nejkrásnější veterán ▶ Ole Biss, maj. Anne Charlotte Dreyfus

Kdo už byl na nějaké výstavě v Itálii nebo jiném „jižanském“ státě, měl obavy, jak Chorvati organizaci tak velké akce zvládnou. Ačkoliv jsou milí, přece jen (například) německá preciznost jim je cizí.

Zpropadené turnikety

Jejich předtucha se naplnila hned u vstupu. Organizátoři to vymysleli vskutku rafinovaně. Po vjezdu do areálu a zaparkování auta museli všichni účastníci, ať už měli psa či nikoliv, projít přes jednu z hal, říkáme jí třeba vstupní, speciálně připravenými turnikety. Nebyl by to sám o sobě špatný nápad,

ale... vzhledem k tomu, že přes ně muselo během necelých dvou hodin projít více než tři tisíce psů se svým doprovodem, plus nějací návštěvníci, byla situace v hale naprosto neúnosná. Turnikety byly totiž jen dva a vedla k nim ulička, která nezabírala ani čtvrtinu prostoru vstupní haly. Zbytek haly tak zel prázdnotou, zatímco v prostoru před turnikety se tlačili vystavovatelé. Ti s klecemi najížděli na nohy psům, jdoucím tzv. po svých, a ti se psy jen na vodítku zase předbíhali ty s klecemi a přepravkami, pro-

Kruhy n...
velice př...
storné, ...
koberec...
ných ve...
oba kruh...
předvád...
než lam...
ke druh...

Dávat

V Chor...
dostal je...
u zadan...
zřejmě...
titul. Re...
neuspěl...
nevěděl...
přednos...
hodčí p...

Na d...
ší výsta...
zadá z...
cům v...
posudk...
nezabý...
zaplatit...
se nad...
na loňs...
byly ps...
psa ve...
Otázka...
opravě...

Nejpr

Za co...
je vzor...
men. ...
ukázky...
kroket...
chorva...
vatské...
měli v...
pleme...
náři, ...
bovou...

Dal...
národ...
i prot...
tého s...
Další...
krátke...
chorv...
Přitor...
(zatím...
která...
a začl...
tinů...
zasto...

Výsl

Kom...
posky...
ho zá...
i CD...
jeho...
jejich...
překy...
(v so...

Kruhy musely snad všechny vystavovatele velice příjemně překvapit. Byly úžasné prostorné, a po obvodu i úhlopříčně pokryté kobercem. U některých plemen, vystavovaných ve dvou kruzích, se ovšem stalo, že byly oba kruhy na opačném konci haly. Lidem, předvádějícím v obou kruzích tedy nezbylo než lamentovat, a běhat od jednoho kruhu ke druhému.

Dávat či nedávat posudek?

V Chorvatsku se nedávaly posudky. Každý dostal jen diplom se zaškrtnutým políčkem u zadané známky a v případě úspěchu samozřejmě ještě kartičku potvrzující příslušný titul. Rozmrzelí z toho byli převážně ti, kteří neuspěli, případně dostali horší známku – nevěděli totiž proč. Stejně důležité jako znát přednosti svého psa, je také zjistit, co rozhodčí považuje za jeho nedostatky.

Na druhou stranu na snad nejprestižnější výstavě – anglické Cruft's – rozhodčí zadá známky jen několika vybraným jedincům v každé třídě, a těm pak také napíše posudky. Ostatními psy se zkrátka vůbec nezabývá, ačkoliv za ně majitelé rovněž zaplatili nemalý vstupní poplatek. A nikdo se nad tím už ani nepozastavuje. Naopak na loňské světové výstavě v polské Poznani byly posudky samozřejmostí pro každého psa ve třídě, který do kruhu nastoupil. Otázka tedy je – když to šlo v Polsku, opravdu to neslo v Záhřebu?

Nejpopulárnější je dalmatin

Za co lze Chorvaty maximálně pochválit, to je vzorná propagace jejich národních plemen. A ta se zdaleka nevztahovala jen na ukázky v rámci závěrečných soutěží. Prvním krokem bylo už to, že například dalmatini chorvatských občanů (rozuměj členů chorvatské národní kynologické organizace) měli vstup na výstavu zdarma. Účast tohoto plemene navíc podpořili i klubovní funkcionáři, když vedle evropské uspořádali i klubovou a speciální výstavu dalmatinů.

Dalmatin je bezesporu z pěti chorvatských národních plemen nejpopulárnější. Zřejmě i proto zvolili organizátoři tohoto „puntikátého sympafáka“ na logo evropské výstavy. Dalšími chorvatskými plemeny jsou istrijský krátkosrstý honič, istrijský drsnosrstý honič, chorvatský ovčák, posávský honič a tornjak. Přitom poslední jmenovaný je nejnověji (zatím provizorně) uznaným plemenem FCI, která mu přiřadila číslo standardu 355 a začlenila ho do II. skupiny. Kromě dalmatinů měl právě tornjak v Záhřebu velké zastoupení a nejpočetnější „fanklub“.

Výsledky přes noc

Kompletní servis se organizátoři snažili poskytnout novinářům. Kromě standardního zázemí v press-centru poskytli každému i CD o chorvatském kynologickém svazu, jeho historii, o národních plemenech včetně jejich standardů a fotografií... nejvíce ovšem překvapili asi tím, když ráno ke katalogu (v sobotu a neděli) přidali i vytištěné výsled-

▲ Velký hrubosrstý vendéský basset BIG2 Applause v. Tum-Tums Vriendjes, maj. G. M. Huikeshoven

▲ Třetí nejlepší chovatelská skupina bílých švýcarských ovčáků, chov. Slavi Matič

▲ Irský setr BIG3 Saxony Bijou, maj. Carita Schroder

ky závěrečných soutěží předchozího dne. Vzhledem k tomu, že je stihl zpracovat, vytisknout a namnožit v podstatě během noci, musíme skutečně smeknout klobouk.

V obedienci vedou Finové

Stejně jako loni při světové výstavě v Poznani, i v Záhřebu se při evropské výstavě konal šampionát v disciplíně zvané obedience. Hovoří se o ní jako o „tak trochu jiné“ poslušnosti. Obsahuje totiž většinu cviků, které známe z klasické poslušnosti – od chůze u nohy, přes odložení, až po aport předmětu psordova, ale přesto vypadá na první pohled zkrátka jinak. Určité rozdíly jsou v provádění jednotlivých cviků, ale především se kromě přesnosti hodnotí radost a ochota psa, s jakou spolupracuje se svým psododem. Zdaleka tu nepřevládají služební plemena. V Chorvatsku byli vedle moderních a učenlivých border kolii k vidění i špic, retrívr, šeltie nebo appenzelský salašnický pes. Domáci určitě potěšilo, že tento evropský šampionát v obedienci byl vůbec prvním, na kterém mělo Chorvatsko své zastoupení. Chorvatské družstvo sice skončilo s velkým bodovým rozdílem poslední, ale jak se říká, není důležité vyhrát, nýbrž zúčastnit se. Však také Chorvatí své reprezentanty při závěrečném nástupu ocenili bouřlivým potleskem. Obedienci zatím vévodí státy, kde má tento sport přece jen delší tradici. Evropský šampionát vyhráli Finové, a to jak ve družstvech, tak v jednotlivcích, kde obsadili první (Päivi Lamminen), druhé (Christa Enqvist) i čtvrté (Elisa Niemi) místo.

Češi zde své zastoupení neměli, ale vzhledem k tomu, že obedience se stává stále populárnějším sportem, můžeme snad doufat, že se brzy dočkáme i českého reprezentačního týmu.

České úspěchy

Češi ukořistili poměrně slušný počet evropských vítězů (i mladých), ale jelikož zde bohužel nemůžeme uvést všechny, zmíníme alespoň ty, kteří vybojovali i titul vítěze plemene: australská kelpie Royal Cocktail Jumper Black, bernský honič Edward Bencilla (jeho sestra Emily Bencilla je evropská vítězka), český fousek Jerry Akcezal, dandie Dinmont teriér Sunjoy's Special Edition, belgický grifonek Hermelínek Corsairey Cash, grónský pes Kimik Gronland Angakok, holandský ovčák Cezanne Lorrain Wapini von Folge, španělský mastin Feyá Mastibe, porcelaine Faience Roborovski a tosa inu Curu Japan Dog. Díky nim, a také evropským vítězům mladých a vítězným veteránům, jsme měli své favority i v závěrečných soutěžích. Na „bednu“ se ovšem nakonec dostal jen jorkširský teriér Aleny Bystrianské Fellon Stříbrné přání, coby třetí nejlepší veterán soboty, a také skotští teriéři Ramirez Euri-Escot a Kinseem Euri-Escot paní Štětínové, kteří vybojovali druhé místo v soutěži párů.

◀ Pudl velký bílý BOB Brighton Keepsake, maj. Madeleine Rosen

▲ Tornjak BOB Tigra, maj. K. K. Tomislavgrad

Napínivé finále?

Závěrečné soutěže začínaly každý den o mnoho později, než avizoval program a protáhly se až takřka k osmé hodině

Vítězové skupin FCI

- I. Bobtail Reata's Jimbo, maj. Istvan Szetmar (Maďarsko)
- II. Německá doga Sun Della Baja Azzurra, maj. Silvana Marcolina (Itálie)
- III. Disnosrstý foxteriér Strozavolpe Goldeagle, maj. Calonaci a Valli (Itálie)
- IV. Jezevčík standardní dlouhosrstý Nobel v. d. Taunushohe, maj. Jens Witter (Německo)
- V. Americká akita Redwitch Turning Heads, maj. A. Johanson a H. Thomsen (Dánsko)
- VI. Dalmatin Bell-A-Mirs Elegant Envoy, maj. Helle a Ivarsson Jacobsen (Švédsko)
- VII. Maďarský hrubosrstý ohař Zoldmali Iram, maj. Miczsek Zsafia (Maďarsko)
- VIII. Anglický kokršpaněl Gallinagos Knoc Out, majk. Duško Piljević (Srbsko)
- IX. Pudl střední Kalina's Tsvetochnoi Poljany, maj. O. Arkhipova (Rusko)
- X. Afgánský chrt Awbari Confetti Rain, maj. Madeleine von Rosen (Švýcarsko)

▲ Americká akita BIG Redwitch Turning Heads, maj. A. Johanson a H. Thomsen

▲ Nejlepší chovatelská skupina bedlingtonů, chov. Ann Marie a Rolf Lyberg

večerní. Byly zdlouhavé, a chtělo by se říct i napínavé. Jenže... občas to dopadlo skutečně jemně řečeno poněkud překvapivě. Jako například když nejlepšího mladého psa výstavního dne vyhrál dalmatin (národní plemeno – nic proti tomu), který měl z jedné strany tváře srst zbarvenou dočervená (zřejmě nějakými kožními problémy), a ze druhé strany měl u koutku viditelný kousanec – takže se na stupních vítězů nedal ani z jedné strany slušně vyfotit. Nebo když vítěze skupiny vyhrála akita, která při předvedení viditelně „zlobila“.

Ale tak už to na výstavách chodí, ne vždy diváci sdílejí názor rozhodčího, a evropská výstava není výjimkou.

Maďarská pozvánka

Konečnou volbu nejkrásnějšího psa výstavy organizátoři hoodně dlouho natahovali. Poté, co byli poslední výstavní den vybráni nejkrásnější psi skupin pro doplnění elitní „desítky“, připravili Chorvati (pokolikáté už?) opět přehlídku svých národních plemen. Se svou troškou do mlýna přišli i Maďaři, kteří za doprovodu tří houslistek představili rovněž své národní poklady (rozuměj plemena), a srdečně všechny pozvali na evropskou výstavu roku 2008, která

▲ Dalmatin junior BIS Panthera Unica Zeus, maj. Gregor Nemanic a Polona Blatnik

se bude konat v Budapešti. Nevím, kolik Čechů vydrželo v Záhřebu až do konce, aby tuhle osobitou pozvánku vidělo, ale do

Maďarska na „Evropu“ se bezpochyby přistí rok vypraví početná česká ekipa. Už jen proto, že Budapešť je vlastně „za rohem“.

Nejlepší trojka

A pak už konečně nadešla dlouho očekávaná chvíle, předvedení všech vítězů FCI skupin, tedy adeptů na titul nejkrásnějšího psa evropské výstavy. Mnozí možná tipovali dalmatina, ale chorvatský sudí Damir Skok se nakonec rozhodl úplně jinak... Na třetí místo postavil efektního afgánského chrtá, předváděného poněkud netradičně vyhlížejícím handlerem – mužem exotického vzhledu, v džínách, s náušnicí a piercingem. Druhou příčku přičkl pan rozhodčí krásně upravenému a předvedenému bobtailovi, kterému se ovšem nezamlouvaly vítězné stupínky, takže na většině záběrů je zachycen vsedě, nebo i vleže. Nejkrásnějším byl ten největší, dalo by se říct, protože absolutní vítězství získala fena německé dogy ve zbarvení harlekýn. Její mladý handler měl velkou radost a ke stupínku vítězů pozval na fotografování i majitelku feny. Všichni tři si užili svou chvíli slávy, a ještě než docvakl poslední fotoaparát, už byla hala téměř vylištěná.

Přesně tohle pořadatelé správně předpokládali, proto všechny důležité ceremonie uskutečnili ještě před volbou BISE, včetně oficiálního předání „pořadatelství“ evropské výstavy Maďarsku. Funkcionáři ve svých projevech vesměs pěli chválu na organizaci záhřebské výstavy, ale nevím, nevím, jestli to bylo úplně fér, při vzpomínce na Polsko, které svou světovou výstavu v Poznani zvládlo nesrovnatelně lépe, a vyslechlo si přitom stejné uznání. Evropská výstava v Záhřebu nebyla špatná, jen trochu jiná, taková „jižanská“...

– JK –

